

# ELŐREMENT!

*Túrmezei Erzsébet*

Túrmezei Erzsébet: ELŐREMENT!

Tavasszal, húsvét után  
virágos réteken át,  
ébredő erdőkön át  
keresem hazatért, drága  
testvérem, lábad nyomát.  
S kankalinok intenek: 'Nincs itt!  
Előrement!'  
Virágos galagonyaágak  
intenek: 'Előrement!'

Nézem az ébredő erdőt  
s az eget, a kék-végtelent...  
Virágos galagonyaágat  
látok, vagy angyalszárnyat?  
Mintha húsvét ujjongó híre  
zenélne könnyes szívemben:  
'Ne itt keresd! Nincs itt!  
Feltámadt!'

Megyek a tavaszon át,  
ébredő erdőkön át.  
Hazatért, drága testvérem,  
keresem lábad nyomát.  
Borús napok után az égbolt  
ma sugarasra, ragyogóra vált.  
S ravatalod, koporsód beragyogja  
a napsugárnál fénylőbb mai Ige:  
Jézus él! Eltörölte a halált!

Eltörölte! - harangozza a szívem  
hittel, győzelmesen,  
míg ébredő erdőkön át  
nyomodat keresem.  
Nézem a tavaszi világot,  
fenn az eget, a kék-végtelent,  
s virágos galagonyaágak  
integetnek, mint hószín angyalszárnyak:  
'Nincs itt! Előrement!'

**Forrás: [www.keresztenydalok.hu](http://www.keresztenydalok.hu)**